

Gent de dreta

Les dretes catalanes que fins ara invocaven a cada pas el nom de Catalunya per tractar d'apartar els ciutadans de Francesc Macià i dels homes de l'Esquerra Republicana...

Es altament còmic l'espectacle que estan donant els dos diaris que s'han passat tot aquest temps dient mal de Macià, no pas amb arguments ni amb raons, sinó simplement amb mala bava, i ara voldrien que els electors que en les darreres eleccions votaren la candidatura patrocinada pel cap de l'Esquerra Republicana de Catalunya i President de la Generalitat, es convençessin que no hi ha més persones decentes que les que s'apleguen a "La Veu" i a "La Publicitat"...

Hi ha una manca de sentit, no pas polític, que això ja és corrent entre certs sectors polítics catalans, sinó de sentit comú i tot, que certes coses només es conceben quan es té una pell d'un gruix de ves dits que la fa insensible a tota mena de reaccions.

Quan els papers més tristos que s'han fet al Parlament aquests dies, amb referència al problema català, per part de parlamentaris catalans, els han fet precisament homes que no eren de l'Esquerra Republicana de Catalunya, ara els partits als quals pertanyen aquests homes surten a demanar encara més vots al cos electoral perquè puguin ésser més a fer el ridícul. No, per caritat. No neguem la bona fe — i som indulgents — Però neguem el coneixement de la tàctica, neguem la capacitat política, i sobretot, neguem el temps, la tenacitat, la fermesa, la infrangibilitat catalanística de què han donat mostres els nostres homes en la defensa dels drets de Catalunya, que de cap manera no es poden baratar ni regatejar, sinó que han d'ésser mantinguts amb tota la valentia.

Era ahir que la Lliga Regionalista demanava als gironins els seus vots per al senyor Ayats. El senyor Ayats, segons "La Veu de Catalunya", era el guardador fidel de les essències del catalanisme, un deixeble de Prat de la Riba, la persona més decent que els gironins podien votar. I bé, així que el senyor Ayats tingué l'acta a la butxaca, va engagar una pinyada de peu als senyors de la Lliga, i aquests dies ha votat cada vegada contra Catalunya. Els gironins que el votaren poden estar contents. El senyor Ayats, català de Girona, votava en contra. Mentre els parlamentaris d'esquerra, que no són catalans, votaven a favor. Això perquè la gent es fíu de les dretes. Però el poble sap perfectament que sota l'etiqueta de dretes s'hi amaga per regla general la gent més hipócrita, més cara-girada i més "louche" del país.

"La Veu" fa brometa del discurs catalanista de Lluís Companys a la plaça de la República, i li diu que això de parlar que la Lliga fou a Catalunya el darrer puntal de la Monarquia, és un tòpic de còmic dolent. Bé, això és el que a la gent de la Lliga li interessaria que fos. Desgraciadament és veritat i tot-hom ho sap. La Lliga va estar al costat del Rei fins al darrer moment. I el pitjor de tot és que avui que el Rei pogués tornar, la Lliga amb Cambó al davant seria la primera que hi tornaria a estar al costat perquè la Majestat reial vençés el seu malhumor i el verí que portés, contra Catalunya.

Demanu els vots, si voleu, i defensu un programa. Els cartells que s'han fet fins ara: Els que vulguen que sigui rectificada la política de l'Esquerra, heu de votar la candidatura dels vots de quatre gats.

L'esmena d'Alcalá Zamora
Discurs de Josep Xirau pronunciat a les Constituents

(EXTRACTE OFICIAL DE LA SESSIÓ DEL 23 DE SETEMBRE)

El señor PRESIDENTE: El señor Xirau, D. José, tiene la palabra. El señor XIRAU (D. José): Señores Diputados, me obliga a hablar mi filiación en el partido socialista, Unión Socialista de Cataluña, en la que formamos, con la misma disciplina con que vosotros formáis ahí (Dirigiéndose a la minoría socialista), algunos de los que hemos vivido los años de la primera juventud en vuestras filas y algunos que, como yo, nos consideramos ahora, como entonces, socialistas puros y netos.

He tomado a mi cargo la obligación de hablar ahora, con motivo de la enmienda del señor Alcalá Zamora, porque creo un deber, que no sabría eludir de ninguna forma, fijar la trayectoria de nuestro pensamiento socialista para que, por lo menos, quede bien claro de dónde venimos y adónde vamos a parar en el problema de Cataluña; adónde vamos a parar, precisa y concretamente, en el problema que la enmienda del señor Alcalá Zamora ha planteado esta tarde en la Cámara.

LA PREOCUPACIÓ PER LA LLENGUA

Yo os voy a rogar, porque recuerdo la benevolencia que me escuchasteis en una breve intervención que tuve ante vosotros hace poco tiempo, que perdonéis un posible desorden en las palabras que ahora voy a pronunciar. Las he de improvisar, porque mi intervención

Lengua, y que yo creo que, como con gran acierto ha señalado el Presidente del Gobierno, no está incluido en la enmienda que él presenta al art. 14, sino que forma parte de otra ordenación del texto constitucional. El tema es, por tanto, inoportuno reglamentariamente; pero el propio señor Zulueta decía: "¿Para qué alejar ahora la cuestión, si luego nos saldrá al encuentro total e intacta? Vamos a tratarla ahora, vamos a empezarla ahora." Yo hablo, por tanto, bajo la presión espiritual de ese tema sentimental de la Lengua, que ha sido para nosotros una constante perturbación, y lo ha sido porque, al revés de lo que decía Zulueta, no podemos imaginar que un español se sienta extranjero porque oiga hablar en catalán si lo que allí se dice es una afirmación de la unidad espiritual con España. En cambio, yo no me siento solidario de ninguna Dictadura sudamericana, aunque hable español. (Muy bien.) Nosotros declaramos, por consecuencia, que el argumento se vuelve del revés; que aspiramos a decir cosas españolas en catalán, porque creemos que entonces y únicamente entonces será íntegramente comprendida Cataluña por España.

como no lo pudo ser jamás mientras usáramos para hacernos entender un castellano impuesto violentamente, ya que entonces no hablabamos con el corazón, ni siquiera con la cabeza.

ELS ARGUMENTS SOFÍSTICS DEL SENYOR ZULUETA

Esa posición era falsa y lo era también la otra que le seguía: una cuestión que mi admirado amigo y maestro ha colocado en un terreno miserablemente burocrático, porque a nosotros, cuando planteamos en totalidad nuestro caso, no nos ha de preocupar el de este funcionario ni del otro, ni de los nuestros ni de los otros. El argumento era total e íntegramente sofístico, porque sólo sería bueno si a los castellanos o a los andaluces se les entrometeran los catalanes en sus asuntos; no lo es porque catalanes y castellanos, andaluces y gallegos intervendrán en las cosas de España, no como tales, sino como españoles que todos quieren ser. El argumento era sofístico, porque cuando intervengamos aquí intervendremos como españoles, o, de lo contrario, el hecho Segueix a la pàgina 2

VIDA MUNICIPAL

La sessió extraordinària d'ahir

Ahí, a dos quarts de sis, es reuní el Consistori en sessió extraordinària, per a donar compte del dictamen de la Comissió de Governació referent al fall del Concurs per a la provisió de la plaça de secretari de l'Ajuntament de Barcelona.

En l'esmentat dictamen es proposa a l'Ajuntament que se servís resoldre que com a resultat del concurs anunciat a la "Gaceta" de Madrid de 5 d'agost darrer, per a la provisió de la plaça de Secretari de l'Ajuntament de Barcelona, es nomeni per a dit càrrec el doctor En Josep Maria Pi i Sunyer, actualment secretari interí, d'acord amb els drets i obligacions corresponents al càrrec, fent-se la declaració que la designació obeeix a causa legítima, encara que s'estigui en període electoral, per tenir l'Ajuntament el termini fatal de quinze dies per a fallar el concurs i no afectar la designació de cap manera els districtes en què les eleccions parcials de diputats a Corts han de celebrar-se; i que, a més, s'aprovi la llista referent a la resta d'aspirants a la plaça formada d'acord amb els majors mèrits de cada un, apreciats segons el criteri de la infrascrita, als oportuns efectes legals.

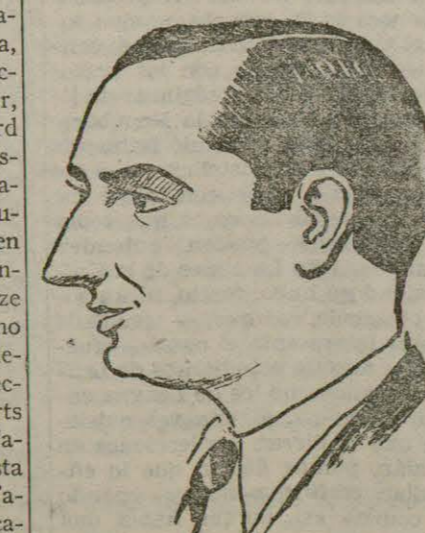
Assisteixen a la sessió la majoria dels regidors. Entre ells, el comte de Güell.

Llegida pel cap de Governació, senyor Conde, la disposició legal en virtut de la qual s'obrí el concurs i el fonament del fall d'aquest concurs, es passà a votació el dictamen. El senyor Pellicena, davant de la unanimitat del Consistori, demana que el nomenament es faci per aclamació. El senyor Casanoves li diu que no pot ésser, per un pre-

cepte de la llei, però que li plau veure que el mateix sentiment anima tots els regidors en fer justícia als mèrits de tan distingit funcionari. El senyor Comes s'expressa en semblants termes.

El dictamen és aprovat per 36 vots favorables.

Acabada la votació, el senyor Giralt, en nom dels radicals, expressa la satisfacció d'aquests pel nomenament del senyor Pi i Sunyer.

JOAN CASANELLES

del qual fa un complet elogi i endreça una sentida felicitació.

El senyor Jover, socialista, parla també en termes d'elogi per al senyor Pi i Sunyer, i proposa que, com s'ha fet ara, es faci sempre, confirmant en el càrrec aquell funcionari que l'exerceixi interinament a gust de tothom.

El senyor Pellicena, així mateix, s'expressa en termes d'elogi per al senyor Pi i Sunyer, glossant la se-

Conferència de Joan Casanelles

Avui, dijous, a les deu de la vetlla, el tinent d'alcalde En Joan Casanelles donarà una conferència al Casal d'Esquerra Republicana de Sant Gervasi (Marian Cubí, 184), sobre "Política municipal".

Sobre el mateix tema parlarà demà, divendres, a l'Agrupació d'Esquerra Republicana del Poble Nou (Lluç, 210).

va absoluta lleialtat amb la majoria, com a legítima representació del poble, i amb les minories, que representen diferents sectors d'opinió.

El senyor Solà de Cañizares, el senyor Velilla i el senyor Duran i Guàrdia s'expressen, també, en termes semblants.

El senyor Casanoves, per la majoria, es congratula de la unanimitat de totes les minories i recorda, amb satisfacció, el prestigi que en tots els rams de l'administració gaudeix el senyor Pi i Sunyer. "Havem fet justícia—diu—i recullo els elogis que li serviran d'estímul per a posar les seves activitats i el seu talent al servei de Barcelona."

El senyor Aiguader recull tots els elogis, que agraeix en nom del senyor Pi i Sunyer, i aixeca tot seguit la sessió.

Acabada aquesta, entra el senyor Pi i Sunyer al Saló, i és felicitat personalment per l'alcalde i per tots els regidors.

La sessió ordinària

EL DESPATX OFICIAL

A les sis començà, sota la presidència del senyor Aiguader, la sessió ordinària de primera convocatòria.

Després de llegides i aprovades les actes de la sessió passada ordinària i de l'extraordinària acabada de celebrar, es donà compte del despatx oficial, integrat pels assumptes següents:

Ratificació de l'acord recagut en la sessió extraordinària d'avui referent al nomenament de Secretari de la Corporació municipal.

Aprovat.

Ofici de l'Interventor, elevat a l'Ajuntament, per a la seva aprovació, la distribució de cabals, d'import pesetes 11.823.000 per a atendre les obligacions del mes d'octubre vinent.—Assabentat.

Comunicació del rector de la Parròquia de Sant Miquel del Port, convidant als solemnes cultes de l'esmentada parròquia. Assabentat.

Comunicació del ciutadà vocal d'Eixample, senyor Palomera, demanant una prorroga de dos mesos per a poder acabar la instrucció de l'expedient que se segueix a un zelador d'arbitris.

Comunicació de l'Ajuntament de Calella, adherint-se a l'acord pres per la Corporació Municipal de Barcelona, d'aixecar un monument a Francesc Ferrer i Guàrdia, i acompanyant la quantitat de 100 pessetes per a ajudar a l'erecció de l'esmentat monument.—Assabentat.

Comunicació del ministre del Treball i Previsió, de data 27 del mes en curs, participant haver disposat que s'expedeixi un lliurament en ferm per 1.400.000 pessetes a favor del senyor Jaume Aiguader, alcalde de Barcelona, per a subvenció al mateix Ajuntament, a conseqüència de les despeses ocasionades per la celebració de l'Exposició Internacional.—Assabentat.

Intervenció brillant del ciutadà regidor Casanelles a favor de la matança lliure a l'Es-corxador i contra el règim de monopolis

CAP A LA MUNICIPALITZACIÓ DEL SERVEI DE CARNS

LA NOVA REGLAMENTACIÓ DEL REGIM DE MATANÇA

Es donà compte d'un dictamen preferent de la Comissió de Provisions, proposant:

Procedir a la creació d'un Comitè de provisió de bestiar, constituït pels regidors que assenyali a Segueix a la pàgina 2

La representació de Barcelona a la Fira de Marsella

Una conversa amb el tinent d'alcalde En Pere Comes

UN VIATGE COMBLAT D'ATENCIÓ I UN BELL EXEMPLE A SEGUIR

Tingüerem, ahir, ocasió de preguntar al tinent d'alcalde senyor Pere Comes, que presidi la representació que Barcelona envia a la inauguració de la Fira Comercial de Marsella, les seves impressions del viatge. Amablement, accedi a la nostra atenció.

—No puc tenir — ens digué el senyor Comes —, més que paraules de satisfacció i d'agraïment: satisfacció per l'èxit del viatge, per haver pogut palesar l'obra de la nostra colònia a Marsella, per haver tingut ocasió de fer-nos càrrec que allí se'ns vol i se'ns considera; d'agraïment per a les autoritats marselleses, per als espanyols de dita capital i per als catalans que, malgrat trovar-se lluny de la seva terra, sempre es recorden de què ho són i com a tals actuen, que ens han comblat d'obsequis, d'atencions i de fineses.

Vàrem arribar a Marsella el dimarts al vespre. Composàvem, amb mi, la delegació de Barcelona, el regidor senyor Cunat; el senyor Miquel, secretari de l'Alcaldia; el senyor David Ferrer, per la Cambra de Comerç i Navegació i el senyor Gual, secretari del Foment del Treball Nacional. A l'estació vàrem ésser rebuts per l'alcalde de Marsella, doctor Ribot, qui ens va saludar en termes de gran afecte per la nostra ciutat; pel cònsol gene-

A la tard adel dimecres vàrem ésser rebuts a l'Hotel de Ville, on el Dr. Ribot, alcalde de Marsella, tingué per a nosaltres frases amables i per a Barcelona molts elogis. També vàrem ésser rebuts a la Prefectura, on el prefecte M. Causeret, ens tingué també grans atencions. Així mateix visitàrem la Cambra de Comerç Espanyola, on el seu president senyor Arbona i tots els socis ens dispensaren una xarrodosa acollida.

El dijous visitàrem la Fira Comercial, que és molt interessant, no sols des del punt de vista turístic sinó des del comercial. Recorregüerem, atentament acompanyats, el gran palau de l'alimentació, tocant al qual hi ha el pavelló espanyol; la secció d'invençions i artífans; el palau de la indústria i l'electricitat; el del moble i de les novetats; el de T. S. F. i màquines parlants; la secció agrícola; el Palau Colonial, on hi ha exhibicions d'Alger, Túniç i Marroc; la secció de Marina, Aviació i Pesca; Manufactura Nacional de Tabacs, etc. A la Fira fórem rebuts pel seu president M. Artaud i per tots els membres del Consell. Ens deturàrem al pavelló de la Cambra de Comerç Espanyola, on el senyor Arbona, ens va fer els honors del matèix. En el Palau Colonial vàrem ésser obsequiats amb un lonx.

Al migdia, la delegació catalana assistí al banquet que va donar-se al Palace Hotel, en honor de les Diades franco-espanyoles. M. Artaud va exposar-nos, en brindar, els esforços del Comitè de la Fira i els resultats d'aquesta, que creixen d'any en any, i va alçar la copa en honor nostre. Valgüerem que constatar-li, en nom de la representació de Barcelona.

Vàrem ésser també obsequiats en el Pavelló d'Espanya, força interessant i vàrem anar a fer ofrena d'un formós ramell de flors, al monument aixecat als "pollus" d'Orient.

—Quina impressió li va fer la Fira Comercial?

—Magnífica. Es un esforç que cada any és més reproductiu. Constitueix una gran demostració econòmica de la potencialitat mediterrània. Aquest anys, sis nacions hi estan representades oficialment: Espanya, Egipte, Txecoslovàquia, Itàlia, l'Argentina i la república dels Soviets. La representació d'aquesta, organitzada per la secció comercial de la U. R. S. S. a França, és senzillament remarkable. Hi ha, a més, un nombre considerable de representacions, amb caràcter particular, d'Alemanya, Anglaterra, Àustria, Bèlgica, Estats Units, Holanda, Hongria, Polònia, Suècia i Suïssa.

—La visita a la Fira de Marsella, li ha suggerit algun comentari?

—El de que tenim en ella un bon exemple a seguir. I el de què Catalunya té bons amics més enllà de les fronteres. La Cambra espanyola de Marsella, està composta de vint-i-dós mil membres, molts dels quals ocupen importants llocs en la indústria i en el comerç d'aquella ciutat. Per aquest motiu, dita Cambra, composta, en sa majoria, per catalans, mallorquins i valencians, té una importància i un prestigi difícilment superable.

En aquest viatge hem pogut pal·lesar l'afecte sincer i la pregona estimació que per Catalunya senten tots els provençals i, especialment, els marsellesos. Això fa imperscindible el manteniment de relacions constants i estretes entre aquella regió francesa i Catalunya i més quan estigui en vigor el nou règim que iniciarà la concessió de l'Estatut. Crec fermament, que una de les maneres més positives de despertar del marasme i de la crisi que ara pateix, a la nostra economia, és que a l'istiu o bé a la tardor de l'any vinent, Barcelona imiti l'exemple que li donen les grans ciutats franceses, de característiques mercantils, establint la primera Fira Internacional de Comerç, a la qual, mitjançant aquestes visites dels nostres representants, tindrien gran interès en conèixer els pobles germans de França, il·ligant-se relacions mercantils que fins ara s'han vist entrebancades, sobretot per la política dels Governos de la Monarquia i per la falta d'un mutu coneixement, entre els comerciants de França i de Catalunya.

Ara, que s'ovira un nou horitzó polític per a la nostra terra, convé, més que mai, conservar aquest coneixement i estranyer aquestes lligams. L'intercanvi de visites, la freqüència de relacions i una acció comercial de propaganda i exhibició ben orientada, poden ser-nos força profitoses...

DARRERA HORA La conferència de Joan Lluhi i Vallescà

Ahí a dos quarts d'onze de la nit el diputat a Corts Constituents Joan Lluhi i Vallescà donà la seva anunciada conferència sobre l'actuació i problemes de la minoria catalana al Parlament, al saló d'actes del Centre de Dependents del Comerç i de la Indústria.

El saló s'omplí completament. Per manca de temps, retardarem fins a demà la publicació de la ressenya d'aquest acte, que podem avengejar constituir un èxit per a l'orador.

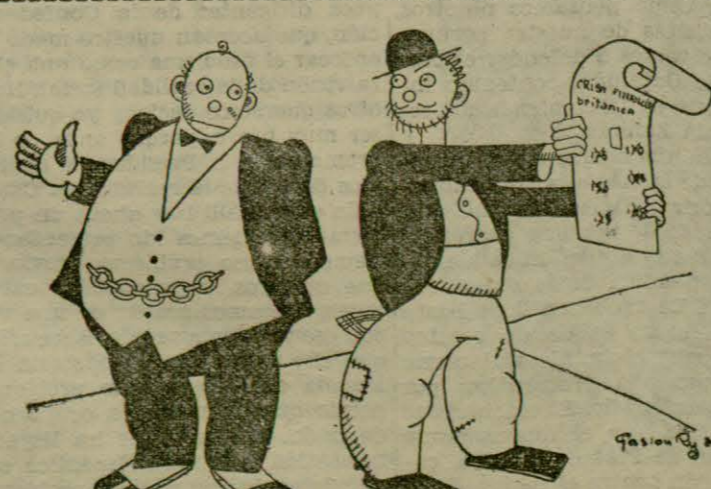
A. R. D.

JOSEP XIRAU

no estava decidida de antemano. Me la ha aconsellado, y así lo he expuesto a la Presidencia, el giro del debate de hoy. No extrañéis, por tanto, si lo que yo digo es defectuoso. Os ruego un poco de benevolencia, y os lo ruego ahora más porque hablo bajo la presión del discurso que acabo de oír y del que, aunque quisiera, no podría desasirme porque lo ha pronunciado un hombre que para mí es un maestro, que ha sido un ejemplo y cuyo paso por el Ayuntamiento de Barcelona, precisamente en temas de cultura, ha dejado tan honda huella, que todavía nosotros en parte la seguimos. Por eso os digo que no puedo evitar que, en primer término, se coloque ante mí, quizá como una muralla, por lo menos como algo que de momento me impide una total claridad de visión, ese discurso totalmente apoyado, como en un punto neurálgico, sobre un tema sentimental, el de la

tura de la Lliga. Els altres diuen que els que siguin partidaris d'aquella rectificació, han de votar la de "La Publicitat". Es molt còmic de parlar de rectificacions sense dir res més. Vinga: Canteu el vostre programa si és que en teniu. Què farieu en aquests moments al Parlament si hi teniu per majoria la representació de Catalunya? Farieu el ridícul com altres vegades. El senyor Pere Rahola ha anat a Madrid a portar-hi tots els Estatuts i totes les demandes d'autonomia, i cada vegada ha tornat amb les mans a la butxaca. Ni la Lliga ni "La Publicitat" no poden enraonar, perquè si els presidents de tots dos agrupaments polítics poden assegurar al Parlament, és gràcies a què el senyor Lerroux els féu la caritat de posar-los en la seva candidatura i els radicals varen tenir la bona fe de votar-los. Fora dels vots radicals, tant l'un com l'altre, només haurien tingut els vots de quatre gats.

CONVERSA ENTRE GENT DE LA LLIGA —Són gent que no saben res de res. Mentre al Parlament van contra la pena de mort, a l'Ajuntament acorden la matança lliure. Aquests de l'Esquerra no es posaran mai d'acodr.